

Lịch sử

Biến động Miền Trung - Trang 66-70

Tác giả Liên Thành

ĐÀI PHÁT THANH “CỨU NGUY PHẬT GIÁO” CỦA TÊN CỘNG SẢN TRÍ QUANG VÀ TỔ CHỨC THỎ TẢ PGVNTN ĐÃ ĐƯỢC PHÁ HỦY TRƯỚC NGÀY N/GIỜ G, NGÀY GIỜ MÀ ĐẠI TÁ NGUYỄN NGỌC LOAN ĐÓ QUÂN CHIẾM LẠI HUẾ TRONG TAY TÊN PHẢN LOẠN THÍCH TRÍ QUANG.
[ĐÀI CỨU NGUY PHẬT GIÁO NHUYÊN LÀ ĐÀI PHÁT THANH HUẾ CỦA CHÍNH PHỦ VNCH ĐÃ BỊ THÍCH TRÍ QUANG CHIẾM ĐOẠT]

Orange County, CA, USA. Ngày 14/3/2016

(Trích biến động Miền Trung của tác giả Liên Thành. Trang 66-70)

***** ||| *****

Tôi còn nhớ rõ đó là ngày 12/4/1966 ngày mà tôi và viên Thiếu tá cố vấn Mỹ cho Chi Khu Nam Hòa giải quyết xong một cách hòa bình vụ pháo đội 105ly tăng phái cho Chi Khu Nam Hòa quay hướng súng về căn cứ của Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ sẵn sàng bắn tiêu diệt khi có lệnh của Tướng phản loạn Trung tướng Nguyễn Chánh Thi Tư lệnh Quân Đoàn I.

Sáng hôm sau tức là ngày 13/4/1966 tôi về Huế gặp Thiếu tá Phạm Khắc Đạt, Quận Trưởng kiêm Chi Khu Trưởng Chi Khu Nam Hòa cấp chỉ huy trực tiếp của tôi. [Thiếu tá Đạt là người Bắc rất thông minh và khôn ngoan, ông tìm cách đứng ngoài vụ Biến Động Miền Trung ở giai đoạn đầu vì tình hình chửa ngã ngũ giữa chính phủ trung ương Sài Gòn và phe phản loạn Thích Trí Quang. Vì vậy mà thời gian này ông thường xuyên vắng mặt tại nhiệm sở Chi Khu. Mọi chuyện ông giao cho tôi là Chi Khu Phó hiện diện tại Chi Khu 24/24 giải quyết. Ngoài trừ những việc quan trọng phải trình với ông qua hệ thống truyền tin hay trực tiếp].

Tại tư gia của ông ở đường Phan Chu Trinh Quận III Huế, sau khi trình bày tình hình với ông, tôi kết luận:

- Không còn gì nữa, lính đào ngũ theo tranh đấu. Đạn và điện tri cho máy truyền tin cũng cạn, lấy gì đánh nhau với Việt cộng.

Tôi cho ông biết ý định của tôi, tôi không theo phe tranh đấu, tôi chống lại bọn chúng, tôi sẽ trốn vào trình diện Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn, và tôi hỏi ông:

- Thiếu tá, ông đi không?

- Bao giờ?

- Ngày mai, 10 giờ sáng.

- Đi, sáng mai tôi lên Quận đi với anh.

Đúng 10 giờ sáng ngày hôm sau, trực thăng của Thiếu tá Bob đón chúng tôi bay vào Quân Đoàn I trình diện Thiếu tướng Tư lệnh Trần Thanh Phong. Trước khi đi tôi nói với Thiếu úy Hành, Trưởng Ban 3:

- Anh coi nhà, tôi, Thiếu tá Quận Trưởng, và Thiếu tá Bob đi họp hành quân với TQLC Mỹ sẽ về trong ngày.

Khoảng 45 phút sau, chúng tôi đáp xuống sân bay trực thăng của BTL/Quân Đoàn. Tại sân bay đã có một Trung tá Mỹ đón chúng tôi và đưa thẳng vào phòng hội của BTL.

Người đầu tiên chúng tôi gặp là Đại úy Anh, Quận Trưởng Quận Quảng Điền, người đã chạy thoát khỏi cuộc lùng bắt của đám Sinh Viên Quyết Tử tại Huế, khi ông chống lại Phong trào Tranh Đấu của bọn chúng. Chúng tôi mừng rỡ ôm chàng nhau.

Phòng hội có khoảng 30 sĩ quan cấp Tá trở lên vừa Việt, vừa Mỹ. Khoảng 5 phút sau Thiếu tướng Tư lệnh vào phòng hội.

Sau phần trình bày tình hình tại Huế của Thiếu tá Quận Trưởng Nam Hòa Phạm Khắc Đạt, Thiếu tướng Tư lệnh chỉ thị chúng tôi trở lại Huế. Thiếu tá liên lạc với Trung tá Tỉnh Trưởng Phan Văn Khoa, hiện đang có mặt tại Quận Hương Thủy để nhận lệnh. Phần tôi trở lại Chi Khu Nam Hòa chỉ huy 2 đại đội cơ hữu đợi lệnh. Hàng ngày Đại úy Anh sẽ liên lạc với tôi. Chúng tôi chào từ giã Thiếu tướng Tư lệnh.

Thiếu tá Bob gặp chúng tôi ngay phòng hội cho biết 3 giờ sau sẽ gặp nhau tại bãi đáp trực thăng Quân Đoàn để trở về lại Huế.

Đại úy Anh chở chúng tôi đi ăn phở tại Đà Nẵng. Ông đưa cho tôi một đặc lệnh truyền tin và nhiều tần số liên lạc. Hàng ngày vào buổi sáng ông sẽ bay ra Nam Hòa và sẽ liên lạc với tôi để nhận báo cáo tình hình. Ông dặn dò:

- Nói ngắn, gọn, đề phòng bọn nó vào tần số mình nghe lén. Mỗi ngày thay đổi tần số liên lạc như đã qui định.

Chúng tôi trở lại Nam Hòa cùng ngày. Thiếu tá Quận Trưởng về Hương Thủy gặp Trung tá Tỉnh Trưởng nhận lệnh hành động. Tôi tiếp tục ở lại quận.

TÔI THI HÀNH LỆNH THƯỢNG CẤP, PHÁ HỦY HỆ THỐNG PHÁT THANH “ĐÀI CỨU NGUY PHẬT GIÁO” CỦA TÊN CỘNG SẢN THÍCH TRÍ QUANG.

Đầu tháng 5-1966, Thiếu tá Đạt gọi tôi về gặp ông ta và Trung tá Tỉnh Trưởng tại BCH/chống Tranh Đấu tại Chi Khu Hương Thủy. Trung tá Tỉnh Trưởng hỏi tôi:

- Liên Thành, anh có liên hệ gia đình với Ngài Hòa Thượng Thích Tịnh Khiết phải không?

- Dạ đúng.

- Anh có người anh đi tu là Đại Đức Thích Chơn Kim?

- Dạ đúng.

- Anh có nhiều bạn trong đám sinh viên Đại Học Huế?

- Dạ đúng.

- Vậy thì tốt, công tác này anh làm được, bọn Tranh Đấu không nghi ngờ. Đã đến lúc phải tắt tiếng Đài Phát Thanh tranh đấu của bọn chúng. Đài Phát Thanh Huế của chính quyền bọn hấn chiếm bây giờ mình phải lấy lại.

Tôi nói không suy nghĩ:

- Dạ, với 2 Đại đội cơ hữu của em, em tấn công thẳng chiếm lại Đài Phát Thành Huế, không trở ngại.

Trung tá Tỉnh Trưởng và Thiếu tá Đạt cùng cười. Tôi biết mình hồ rồi. Trung tá Tỉnh Trưởng nói:

- Tấn công cái... đầu của anh. Lính Sư Đoàn I và Chiến Đoàn Nguyễn Đại Thức bọn chúng xoi tái 2 Đại Đội của anh ngay. Vụ này chỉ có một mình anh làm mà thôi. Tôi ngạc nhiên hỏi lại:

- Trung tá nói vậy nghĩa là sao?

- Người Mỹ sẽ huấn luyện và chỉ cách cho anh.

Hai người Mỹ dân sự huấn luyện tôi trong hai ngày tại Căn Cứ Phú Bài, đủ để hiểu cách thức phá hoại bộ phận nào trong đám máy móc phát thanh của Đài Phát Thanh Huế. Ba ngày sau tôi trở về Huế, ghé thăm gia đình, cởi bỏ đồ lính thay thường phục, và ghé đài

phát thanh Huế kiếm mấy thằng bạn sinh viên tranh đấu mời chúng nó đi uống café Lạc Sơn. Mấy thằng bạn gặp tôi mừng lắm. Bọn chúng hỏi tới tấp:

- Liên Thành, sao về được?

- Lính về tham gia tranh đấu hết rồi, bây giờ tao tà tà.

- Thôi về đi, tham gia với bọn tao, lật đổ Thiệu, Kỳ xong rồi tính.

- Có lý.

Cả bọn kéo nhau sang Lạc Sơn uống Café. Trời đã về chiều tôi nói với mấy thằng bạn:

- Thôi, chiều rồi, tao về, vài hôm nữa gặp.

- Mày bận việc?

- Không, lính tráng trốn đi hết rồi, bây giờ đâu có đánh đá gì đâu.

- Vậy đêm nay ở lại với bọn tao cho vui. Mình về đài phát thanh, tối nay ăn cháo gà ca hát, ngày trước ở trường Quốc Học mày hát hay lắm mà.

Không suy nghĩ tôi nói ngay:

- Được rồi, đêm nay ở lại với tụi mày cho vui.

Tôi nghĩ thầm: Chết tụi mày, tụi mày rước cọp về rừng. Cũng thoáng một chút buồn vì nghĩ mình đang lợi dụng tình bạn. Nhưng nghĩ lại mình là một người lính nhận lệnh cấp chỉ huy, phải thi hành, thì trong lòng cũng nhẹ đi đôi chút.

Đúng 4 giờ sáng tôi thi hành kế hoạch phá hoại. Công việc hoàn tất trong vòng 10 phút, vượt quá thời gian ấn định 1 phút 17 giây. Đám Sinh Viên tranh đấu vẫn ngủ say.

Tôi rời Đài Phát Thanh Huế đến điểm hẹn cách Đài phát thanh không xa, trễ mất 4 phút, đã có xe đợi sẵn chở tôi về lại Hương Thủy.

Thường ngày vào 6 giờ sáng, dân Huế mở Radio đều nghe tiếng nói lạnh lạnh của xưởng ngôn viên:

- Đây là Tiếng nói của Lực Lượng Tranh Đấu Phật Giáo Miền Trung...

Nhưng sáng nay mở Radio không còn nghe được nữa. Đài phát thanh đã tắt tiếng. Nhiệm vụ tôi hoàn tất.

Thế nhưng chỉ vài ngày sau, tiếng nói phát thanh Tranh Đấu được phát trở lại. Đơn vị kỹ thuật dò tìm làn sóng phát thanh của Mỹ cho biết làn sóng được phát đi từ chùa Ông. Chùa Ông là một ngôi chùa nhỏ nằm phía sau chùa Diệu Đế, cạnh bờ sông Gia Hội, đường Bạch Đằng. Thì ra sau khi Đài Phát Thanh Huế bị phá hủy, không phát thanh được nữa, bọn tranh đấu tháo gỡ toàn bộ hệ thống tiếp vận và phát tuyến điện thoại của Ty Bưu Điện Huế, đặt tại đường Hàng Muối gần Trường Nữ Hộ Sinh Quốc gia, đem sang chùa Ông thiết lập đài phát thanh.

Giữa tháng 5-1966, tôi nhận lệnh dùng 2 Đại Đội cơ hữu giữ an ninh và đánh dấu bãi đáp trực thăng, để lực lượng quân sự đổ quân, dùng Tỉnh lộ Huế-Tuần, tiến quân vào Thành phố Huế trong đêm. Tôi sửa soạn đơn vị chuẩn bị xuất phát thì có lệnh hủy bỏ.

Tình hình Huế mỗi ngày một sôi động. Đài phát thanh tranh đấu Phật Giáo loan tin khẩn cấp từng giờ một: Quân đội Thiệu Kỳ đã đổ quân ra Đà Nẵng, sắp sửa ra Huế. Đài phát thanh cũng kêu gọi đồng bào Phật Tử, lực lượng Tranh Đấu, Chiến Đoàn Nguyễn Đại Thức thiết lập các chướng ngại vật ngoài đường phố ngăn cản, đặt súng phòng không trên các cao ốc và những vị trí trọng yếu.

(Còn tiếp)...
Liên Thành.